

CINEMIEN Film & Video Distribution

Amsteldijk 10
1074 HP Amsterdam
t. 020 - 577 6010
www.cinemien.nl
info@cinemien.nl

ABC Distribution

Kaasstraat 4
2000 Antwerpen
t. 03 - 231 0931
www.abc-distribution.be
info@abc-distribution.be

presenteren / présentent :

MARIZA CAMANÉ CARLOS DO CARMO
CHICO BUARQUE CAETANO VELOSO LILA DOWNS

fados
CARLOS
SAURA

TONI GARRIDO LURA MIGUEL POVEDA CATARINA MOURA ARGENTINA SANTOS CUCA ROSETA
NBC SP & WILSON VICENTE DA CÂMARA MARIA DA NAZARÉ PEDRO MOUTINHO ANA SOFIA VARELA CARMINHO
RICARDO RIBEIRO RICARDO ROCHA JAIME SANTOS BRIGADA VICTOR JARA KOLA SAN JON

een film van / un film de Carlos Saura

Persmappen en beeldmateriaal van al onze actuele titels kunnen gedownload van onze site:

Vous pouvez télécharger les dossiers de presse et les images de nos films sur:

www.abc-distribution.be

Link door naar PERS om een wachtwoord aan te vragen.

Visitez PRESSE pour obtenir un mot de passe.

Fados - synopsis (NL)

In deze muzikale documentaire van Carlos Saura wordt de ziel van Portugal blootgelegd in een samenspel van verschillende kunstuitingen. Muziek, dans en film vertellen de rijke geschiedenis van de fado. Hierbij ligt de nadruk op de relatie tussen muziek en de stad Lissabon en de evolutie van de fadomuziek.

Met zijn kleurrijke omgeving, constant transformerende decors en dynamische cameravoering, laat Fados de warme klanken van de fadistas tot hun recht komen. Deze spetterende cinematografie, met ondersteuning van grote namen als Mariza, Carlos Do Carmo, Camané, Lila Downs, Lura, Caetano Veloso, Chico Buarque en Miguel Poveda, zorgt voor een film die voelt als een audiovisueel gedicht.

Fados

93 min. / 35mm / Kleur / Dolby Digital / Portugees gesproken / Portugal 2007

Nederlandse theatrale distributie: Cinemien
Belgische theatrale distributie: ABC Distribution
DVD uitbreng : Homescreen

Fados - synopsis (FR)

Dans ce documentaire musical de Carlos Saura, l'âme du Portugal est dévoilée dans un jeu d'ensemble d'expressions artistiques différentes. La musique, la danse et le film racontent l'histoire riche du fado. L'accent se trouve sur la relation entre la musique et la ville Lisbonne et sur l'évolution de la musique fado.

Avec son entourage coloré, les décors qui changent constamment et la doublure de caméra dynamique, Fados met en valeur les consonances chaudes des fadistas. Cette cinématographie éclaboussante, avec le soutien de grands noms comme Mariza, Carlos do Carmo, Camané, Lila Downs, Lura, Caetano Veloso, Chico Buarque et Miguel Poveda, fait un film qui sent comme un poème audiovisuel.

Fados

93min. / 35mm / couleur / Dolby Digital / dialogues en portugais / Portugal 2007

Distribution théâtrale en Belgique et à Luxembourg: ABC Distribution
Sortie sur DVD : Homescreen

Fados - crew

regie / réalisation:	Carlos Saura
scenario / scénario:	Carlos Saura & Ivan Dias
director of photography:	José Luis Lopez-Linares & Eduardo Serra
montage:	Julia Juaniz
producent / producteur:	Antonio Saura
productiemaatschappij / société de production:	Zebra Producciones S.A. / Fado Filmes
muziek / musique:	Daniel Beckerman

Fados - musici / musiciens

Mariza
Carlos Do Carmo
Camané
Lila Downs
Lura
Caetano Veloso
Chico Buarque
Miguel Poveda
Cuca
Argentina Santos
Ricardo Ribeiro
Carminho
Vicente da Camara
Maria da Nazaré
Pedro Moutinho
Ana Sofia Varela
Toni Garrido
NBC/ SP & WILSON
Mario Pacheco
Rui Veloso
Joel Pina
Alfredo Marceneiro (archiefbeelden / images d'archive)
Amália Rodrigues (archiefbeelden / images d'archive)

Fados - production notes

Fados is my eighth film on music and my intention is to go beyond my precedent experiences by working with the musicians of a country and of a city, Lisbon, which I have loved for years. – Carlos Saura

Carlos Saura ontdekte fado in de films van Amalia Rodriguez. Haar muziek kenmerkte zijn jeugd in Madrid op dezelfde manier als de nummers van Imperio Argentina en de tango's van Carlos Gardel dat deden. Tijdens deze jaren van bewustwording hebben deze geluiden en beelden een eeuwige indruk gemaakt. Saura heeft de fado nooit meer los kunnen laten.

Op een dag verliet Saura Spanje, met het idee nooit meer terug te keren, voor een onmogelijke liefde in Portugal. Van deze ervaring had hij geen foto's. Wel kocht hij tijdens de reis cassettes met fado en luisterde hij naar de stemmen van vrouwen en mannen die over een verdriet zongen, dat zo dicht bij het zijne lag. Toen Saura jaren later het aanbod kreeg om een film over fado te maken, twijfelde hij geen moment. Oude herinneringen haalde hij op met oude platen en cassettes en voor hij het wist, belandde hij weer in de wereld van de fado. Toen Saura van zijn producers een enorme hoeveelheid literatuur en geluidsmateriaal over de fado kreeg, bleek echter dat er nog veel meer was om te ontdekken.

Samen met Ivan Dias – expert in het onderwerp – creëerde Saura een overkoepelend thema in de film: de relatie van de fado met Brazilië en Afrika. Het idee van Saura en Dias om op zoek te gaan naar nummers en ritmes die bijdroegen aan de muzikale verrijking van hun landen, bracht hen naar de Braziliaanse Modinhas en de fado batido (ritmische fado) uit Afrika.

Deze film is voor Saura een ontdekkingstocht waarbij reizen naar Lissabon, en andere plaatsen waar de fado nog heerst, zijn kennis over de achtergrond van de muziek hebben gevoed. Bovendien kreeg hij de kans om samen te werken met buitengewone artiesten zoals Carlos do Carmo, Mariza en Camané. Hiernaast bood het project hem de gelegenheid om een ander Portugal te ontdekken, een modern Portugal.

Carlos Saura a découvert le fado dans les films d'Amalia Rodriguez. La musique de Rodriguez a caractérisé sa jeunesse à Madrid d'une même manière que les chansons d'Imperio Argentina et les tangos de Carlos Gardel. Au cours de ces ans de conscientisation, cette musique et ces images ont laissé une impression éternelle. Saura n'a plus jamais pu lâcher le fado.

Un jour, Saura a quitté l'Espagne, pensant n'y retourner plus jamais, pour un amour impossible au Portugal. Il n'a pas pris de photos de cette expérience. Mais il a bien acheté des cassettes avec du fado au cours du voyage et il a écouté les voix de femmes et d'hommes qui chantaient au sujet d'un chagrin qui ressemblait au sien. Lorsque, des années plus tard, Saura a eu l'offre de faire un film au sujet du fado, il n'a douté aucun moment. Il s'est souvenu des vieux sentiments grâce aux vieux disques et cassettes et il se trouvait rapidement de nouveau dans le monde du fado. Quand Saura a reçu une quantité énorme de littérature et de matériel sonore au sujet du fado de ses producteurs, il a vu qu'il y avait encore beaucoup plus à découvrir.

Avec Ivan Dias – un expert dans le sujet – Saura a créé un thème central dans le film: la relation entre le fado et le Brésil et l'Afrique. L'idée de Saura et Dias d'aller à la recherche des chansons et des rythmes qui ont contribué à l'enrichissement musical de leur pays, les a portés vers les Modinhas Brésiliennes et le fado batido (le fado rythmique) de l'Afrique.

Ce film est pour Saura un voyage de découverte ; sa connaissance au sujet de l'origine de la musique est nourrie pendant ses voyages à Lisbonne et d'autres villes où le fado règne toujours. En outre, il a eu la chance de pouvoir collaborer avec des artistes extraordinaires comme Carlos do Carmo, Mariza et Camané. Et en plus, le projet lui a donné l'occasion de découvrir un autre Portugal, un Portugal moderne.

Fados - over / sur Carlos Saura

Carlos Saura werd op 4 januari 1932 geboren in Huesca, Spanje. Al op zeer jonge leeftijd was Saura geïnteresseerd in film. Zijn passie voor beeldende kunst ontstond door de invloed van zijn broer Antonio die schilderde en de liefde voor muziek kreeg hij mee van zijn moeder die pianiste was. Toen Saura een tiener was, begon hij zich bezig te houden met fotografie en in 1950 maakte hij zijn eerste film met een 16 mm camera. Saura is een uitstekende fotograaf en combineert deze activiteit met het maken van films.

Toen Saura naar Madrid vertrok om zijn carrière in Industrieel Ontwerp voort te zetten, bleef zijn fascinatie voor fotografie, cinema en journalistiek hem achtervolgen. Hij besloot van studie te veranderen en schreef zich vervolgens in bij het Instituto de Investigaciones y Estudios Cinematográficos (Cinematografische Studie- en Onderzoeksinstituut). Soms combineerde hij zijn cinematografische studie met de cursussen aan de Escuela de Periodismo (School voor Journalistiek). In 1957 stopte hij met zijn studies en ontving hij zijn regisseursbul. In hetzelfde jaar maakte hij zijn laatste korte film *La Tarde del domingo*. Saura werkte daarna tot 1963 als professor. In dit jaar werd hij vanwege politieke redenen (Franco's regime) van school verwijderd.

Saura is een nationaal en internationaal gewaardeerde regisseur. Hij won vele prijzen, waaronder de Zilveren Beer op het Berlijn Festival voor *La Caza* (1966) en voor *Peppermint Frappé* (1967). Speciale Jury Awards in Cannes voor *La Prima Angélica* (1974) en voor *Cría Cuervos* (1976). Bovendien werd hij in 1979 met de film *Mamá cumple cien años* (1979) genomineerd voor een Oscar in de categorie beste buitenlandse film, en won de film de Speciale Jury Award op het San Sebastian Festival. Verder kreeg Saura in 1990 twee Goya awards voor best adapted screenplay writer en beste regisseur.

Dit jaar werd Saura vijfenzeventig jaar, maar nog steeds werkt hij minstens zestien uren per dag. Zijn interesses zijn ook nog steeds zeer divers. Zo werden recentelijk zijn schilderijen, die bestaan uit herinterpretaties van bestaande foto's, geëxposeerd en wordt binnenkort zijn nieuwste roman gepubliceerd. De combinatie van film en muziek is al meer dan vijftwintig jaar één van Saura's grootste interesses. In elke film ontwikkelt hij nieuwe concepten en slaat hij nieuwe wegen in. Hij was een van de eerste regisseurs die achtergrondprojecties gebruikte, waardoor hij live materiaal combineerde met reeds bestaand materiaal. Het grote succesrecept van zijn films is echter de zeer gedetailleerde selectie van muziek en artiesten. In zijn laatste benadering van muziek en film wordt, onder anderen door de inzet van bovenstaande middelen, de magie van de Portugese muziek onthuld.

Carlos Saura est né le 4 janvier 1932 à Huesca, en Espagne. Très tôt déjà, Saura s'intéressait au film. Sa passion pour l'art plastique est née à cause de l'influence de son frère Antonio, qui faisait de la peinture, et sa mère, qui était pianiste, lui a doté l'amour de la musique. Quand Saura était adolescent, il a commencé à s'occuper de la photographie et en 1950, il a fait son premier film avec

une caméra 16 mm. Saura est un photographe excellent et il combine cette activité avec la réalisation de films.

Lorsque Saura est parti à Madrid pour poursuivre sa carrière dans le Projet Industriel, sa fascination pour la photographie, le cinéma et le journalisme a continué de le poursuivre. Il a décidé de changer d'étude et il s'est enregistré à l'Instituto de Investigaciones y Estudios Cinematográficos (l'institut d'études et de recherches cinématographiques). Il a parfois combiné son étude cinématographique avec les cours à l'Escuela de Periodismo (Ecole de journalisme). En 1957, il a complété ses études et il a reçu son diplôme de metteur en scène. Cette même année, il a fait son dernier court métrage La Tarde del domingo. Après, Saura a travaillé comme professeur jusqu'en 1963. Dans cette année, il a été écarté de l'école à cause de raisons politiques (le régime de Franco).

Saura est un réalisateur apprécié nationalement et internationalement. Il a gagné beaucoup de prix parmi lesquels l'Ours d'Argent au Festival de Berlin pour La Caza (1966) et pour Peppermint Frappé (1967) et des Prix Spéciaux du Jury à Cannes pour La Prima Angélica (1974) et pour Cría Cuervos (1976). En outre, il a été nommé en 1979 pour un Oscar dans la catégorie Meilleur Film Etranger, pour le film Mamá cumple cien años (1979) et il a gagné le Prix Spécial du Jury au Festival de San Sebastian. Saura a aussi reçu deux prix Goya en 1990, celui du Meilleur Scénario Adapté et celui du Meilleur Réalisateur. Saura a maintenant 75 ans, mais il travaille encore au moins seize heures par jour. Ses intérêts sont toujours très divers. Récemment, ses tableaux, des interprétations de photos existantes, ont été exposées et d'ici peu son nouveau roman sera publié. La combinaison du film et de la musique est un des intérêts les plus grands de Saura pendant plus de vingt-cinq ans déjà. Dans chaque film, il développe de nouveaux concepts et il prend de nouvelles routes. Il a été un des premiers réalisateurs qui ont utilisé des projections d'arrière-plan, pour lesquelles il combinait du matériel nouveau avec du matériel existant. La grande recette de succès de ses films est toutefois la sélection très détaillée de la musique et des artistes. Dans sa dernière approche de la musique et du film, la magie de la musique portugaise est dévoilée grâce aux moyens évoqués ci-dessus.

Filmografie (een selectie / une sélection)

2007 Fados	1979 Mamá cumple cien años
2005 Iberia	1976 Cría cuervos
2002 Salomé	1974 Prima Angélica, La
1999 Goya en Burdeos	1970 Jardín de las delicias, El
1998 Tango, no me dejes nunca	1967 Peppermint Frappé
1995 Flamenco (de Carlos Saura)	1966 Caza, La
1989 Noche oscura, La	1964 Llanto por un bandido
1988 Dorado, El	1957 Tarde del domingo, La
1983 Carmen	1956 Pequeño río Manzanares, El
1981 Deprisa, deprisa	

Fados - cast

Mariza staat aan de voorhoede van de fado. Als ambassadrice van de Lusitaanse cultuur, treedt ze op in de grootste concertzalen ter wereld zoals de Royal Albert Hall en de Carnegie Hall. Ze is tweevoudig winnares van de World Music BBC Awards in de categorie beste folk album. Ook is ze genomineerd voor de achtste editie van de Latin Grammy Awards in de categorie beste folk album met haar Concerto em Lisboa.

Carlos do Carmo is de zoon van Lucília do Carmo, één van de grootste fadistas ooit. Hij revolutioneerde fado door de teksten te zingen die één van Lissabons grootste poëten, Ary dos Santos, voor hem schreef.

Camané is een verborgen schat van de fado, net als Camarón in Spanje: Truth and Soul.

Lila Downs keert na de Oscars voor Frida en de indrukwekkende verkoop van haar album La Cantina terug naar de cinema met Saura en een fado. Deze Mexicaanse zangeres schrijft haar eigen nummers, waarbij ze Mesoamerikaanse muziek met de Nahuatl en de Mayacultuur combineert.

Lura is een veelbelovende jonge zangeres van Cape Verde. Het geluid dat ze produceert zit vol tegenstellingen: licht & donker en zoetheid & pijn.

Caetano Veloso sluit na Almadóvar en Trueba zijn trilogie van Spaanse regisseurs met Saura en hij beschouwt Flamenco als één van de beste films uit zijn leven. Hij is onlangs genomineerd voor de achtste editie van de Latin Grammy Awards, in de categorie beste singer-songwriter album met "Cê".

Chico Buarque komt na acht jaar, waarin hij zich heeft toegelegd op het schrijven van succesvolle boeken, terug met Carioca; een album opgedragen aan Rio de Janeiro. Hij is een levende legende van de populaire Braziliaanse muziek.

Miguel Poveda is een jonge, non-gipsy die de flamenco zingt met de wijsheid van een volleurde meester. Experts en critici beschrijven Poveda als een zeer getalenteerde en behendige artiest. Poveda houdt ervan om zich te blijven vernieuwen, maar ontvangt desondanks veel respect uit de traditionele tak.

Cuca ruilde rockmuziek in voor fado en heeft op haar vierentwintigste al een contract getekend met een Amerikaans label. Hiermee gaat ze de komende jaren proberen fado in de vorm van wereldmuziek te gieten.

Argentina Santos is de laatste levende fadista van de "gouden generatie". Haar manier van zingen is zeer specifiek en wijkt af van die van de jonge fadistas die in de voetsporen van de muzikale grootheid Amália Rodrigues treden.

Ricardo Ribeiro is een jonge zanger die als een wervelstorm uit de straten van Lissabon verscheen. Als fan van de Kings of Fado Menor uit Mouraria is hij een "street and alley fadista".

Carminho wordt gezien als een grote belofte voor de fado. Ze is nog maar twintig jaar oud, maar heel Lissabon komt op haar concerten af.

Vicente da Camara is een fado aristocraat met meer dan honderd jaar familietraditie en zes fadistas in de familie. Hij is de auteur van een aantal van de bekendste en meest gezongen fado's, zoals Moda das Tranças Pretas.

Maria da Nazaré is een ander icoon met vele jaren ervaring in de fado. Zij zingt Fado Menor als geen

ander...

Pedro Moutinho is de broer van Camané. De hele familie zingt, maar hij is de jongste van het stel.

Ana Sofia Varela is getrouwd met Richard Ribeiro en wordt beschouwd als de meest typische en 'echte' jonge fadista.

Toni Garrido is een reggaezanger in de bekendste Braziliaanse band Cidade Negra.

NBC/ SP & WILSON zijn drie rappers van twintig jaar die zich hebben laten inspireren door de fado.

Mario Pacheco is gitarist en componist van alle grote hits van Mariza, zoals Let There Be a People's Song.

Rui Veloso is de bekendste Portugese rocker. Hij verkocht meer dan een miljoen albums en schreef ook een aantal fado's voor Mariza.

Joel Pina is de meest favoriete basgitarist van Amália Rodriguez en Maria Teresa Noronha; de meest bekende fadistas ooit.

Mariza se trouve à l'avant-garde du fado. En tant qu'ambassadrice de la culture lusitaine, elle donne des concerts dans les plus grandes salles du monde comme le Royal Albert Hall et Carnegie Hall. Elle a gagné le World Music BBC Awards dans la catégorie Meilleur Album Folk deux fois. Elle est aussi nommée pour la huitième édition du Latin Grammy Awards dans la catégorie de Meilleur Album Folk avec son Concerto em Lisboa.

Carlos do Carmo est le fils de Lucília do Carmo, l'une des fadistas les plus grandes. Il a reformé le fado en chantant des textes qui sont écrit pour lui par Ary dos Santos, un des plus grands poètes de Lisbonne.

Camané est un trésor secret du fado, tout comme Camarón en Espagne: Truth and soul.

Lila Downs retourne au cinéma avec Saura et le fado après ses Oscars pour Frida et la vente impressionnante de son album La Cantina. Cette chanteuse mexicaine écrit ses propres chansons dans lesquelles elle combine la musique Mésoaméricaine avec la culture des Nahuatl et des Mayas.

Lura est une jeune chanteuse prometteuse de la Cape Verde. Le son qu'elle produit est plein

d'oppositions : de la lumière et de l'obscurité, de la douceur et de la douleur.

Caetano Veloso termine sa trilogie des réalisateurs espagnols avec Saura après Almadóvar et Trueba et il considère Flamenco comme un des meilleurs films de sa vie. Il est récemment nommé pour la huitième édition du Latin Grammy Awards, dans la catégorie de Meilleur Album Singer-songwriter avec "Cê".

Chico Buarque revient après huit ans, dans lesquels il s'est consacré à écrire des livres réussis, avec Carioca, un album dédié à Rio de Janeiro. Il est une légende vivante de la musique populaire brésilienne.

Miguel Poveda est jeune, non-gipsy, et chante le flamenco avec la sagesse d'un maître complet. Les experts et les critiques décrivent Poveda comme un artiste très talentueux et adroit. Poveda tient à se renouveler constamment, mais reçoit néanmoins beaucoup de respect de la branche traditionnelle.

Cuca a échangé la musique rock pour le fado et à l'âge de 24, elle a déjà signé un contrat chez un label américain. Pendant les prochaines années, elle va essayer de couler le fado dans une forme de la musique mondiale.

Argentina Santos est le dernier fadista vivant de la "génération d'or". Sa manière de chanter est très spécifique et est très différente de celle des jeunes fadistas qui suivent le grand personnage musical Amália Rodrigues.

Ricardo Ribeiro est un jeune chanteur qui est paru comme un cyclone des rues de Lisbonne. En tant que supporter des Kings of Fado Menor de Mouraria, il est un "street and alley fadista".

Carminho est considérée une grande promesse pour le fado. Elle n'a que vingt ans, mais tout le monde de Lisbonne vient à ses concerts.

Vicente da Camara un aristocrate de fado avec plus de cent ans de tradition dans sa famille et six fadistas dans la famille. Il est l'auteur d'un nombre de fados entre eux des fados les plus connus, comme Moda das Tranças Pretas.

Maria da Nazaré est une autre icône avec beaucoup d'expérience dans le fado. Elle chante le fado Menor comme aucune autre...

Pedro Moutinho est le frère de Camané. Toute la famille chante, mais il est le cadet.

Ana Sofia Varela est l'épouse de Richard Ribeiro et elle est considérée comme la jeune fadista la plus véritable et la plus typique.

Toni Garrido est un chanteur de reggae dans le groupe brésilienne le plus connu Cidade Negra.

NBC/SP & WILSON sont trois rappers de vingt ans qui sont inspirés par le fado.

Mario Pacheco est le guitariste et le compositeur de tous les grands hits de Mariza, entre autres Let There Be a People's Song.

Rui Veloso est le rocker portugais le plus connu. Il a vendu plus d'un million d'albums et il a aussi écrit un nombre de fados pour Mariza.

Joel Pina est le joueur de la guitare basse favori d'Amália Rodriguez et Maria Teresa Noronha; les fadistas les plus connues.